

Sum, vi udgive derfor. Dersom det bragte os over paa Syens Ryst, saa var der vist ingen Tvivl om, at det var et Skridt, som var værdt at gjøre, saa behøvede Overveieisen ikke at være lang, men saalænge det store Belt ligger imellem dette Endepunkt og den øvrige Deel af Landet have vi ikke beseiret den store Banffelighed, som findes i vort Lands Beskaffenhed. Man vil svare: vi have beseiret det noget, vi have derved sat os i en hurtigere og raffere Forbindelse, saavel mod Syd som mod Nord; det vil jeg indrømme, jeg vil gjerne gaae ind derpaa, og jeg skal derfor paa ingen Maade forsøge gaafe at afvende Besvilligheden fra et Forslag som dette. Derimod skal jeg gjøre mig Umage for fra det første Dieblik af at stille Sagen paa sin efter min Overbeviisning rette Grundvold. Det har forekommet mig, at man har villet give os Forhaabning om, at det Høieste, vi kunde komme til at udgive ved dette Foretagende, var Forrentningen af den Capital, som vi laane; thi det er i Virkeligheden et Laan, vi gjøre; det troer jeg ikke paa, jeg holder mig overbeviist om, at ingen naturlig Drift af denne Jernbane i lang Tid vil bringe et saadant Udbytte tilveie, at den kan vedligeholde Bevægelsen paa en taalelig Maade, jeg holder mig overbeviist om, at vi maae være fattede paa, maaffee inden ikke mange Aar at træde til og overtage Driften selv, om vi ville holde Banen i Drift. Vi maae altsaa vide, at det Tilskud, vi i dette Dieblik ere villige til at give, efter al Sandsynlighed ikke er det eneste. Naar vi have fattet Sagen saaledes i Die og alligevel gaae ind derpaa, saa kunne vi ikke mere lide nogen Skuffelse, og saa maae vi litde have vidst at indvinde og stikke os de Midler, som behøves for at bære de dermed følgende Byrder. Dersom vi i vor hele Udvikling følge den Politik, som jeg anseer for den naturlige, at gjøre Alt hvad der staaer i vor Magt, for kun at kunne fremtræde som en fredelig Stat, som en Stat, der lever for Handel og Bindffibelighed, og at op-

give de fleste andre Fordringer, saa troer jeg, at vi ville kunne overkomme selv temmelig betydelige Byrder i denne Retning, men ville vi forsøge, som det forekommer mig vi ikke have saa ringe Gang til, at udvilde os paa en vis storartet Maade, i alle andre Retninger at spille en Rolle, hvortil vi neppe ved vor Udstrækning og ved vor nærverende Formuestilstand ere istand i, saa vil et Foretagende af denne Art i høi Grad blive ødelæggende for os, og en Grund mere til, at vi ikke ville kunne overkomme de Byrder, som vi have paataget os. Jeg troer, det er fra dette Synspunkt man skal opfatte Sagen. At jeg, efter hvad jeg indledede mit Foredrag med ikke vil gaae dybere ind derpaa, er jo ganske naturligt; jeg har kun talt her som et Offer for den gode Sag, for at Forslaget ikke skulde glide uomtalt gennem Salen.

Nothe: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) mulig kunde finde en anden Forklaring end den han anførte som Grund, hvorfor det lod som om denne Sag skulde gaae igjennem Salen uden at Nogen yttrede sig derom, i alt Fald er der en anden Forklaringsgrund, nemlig den, at den ikke vil finde nogen Modstand. Jeg skal ganske kort besvare nogle af de Indvendinger, som den ærede Rigsdagsmand har gjort mod det Forslag, som foreligger, forsaavidt de angaae dets Principer. Jeg skal være meget enig med ham i den overordentlig store Bigtighed af, at man ogsaa henvendte sin Opmærksomhed paa et Anlæg af denne Art i Jylland, om der ogsaa maaffee kunde være forskellige Meninger om, hvorvidt det netop skulde være i en saadan Retning, som han ganske kort antydede. Smidertid skal jeg heller ikke gaae videre ind derpaa, da han ikke nærmere udviklede denne Deel af Sagen; derimod er der et Par Grundvildfarelser med Hensyn til hvad han yttrede om en Jernbane gjennem Sjælland, som jeg skal tillade mig noget nærmere at oplyse.